

Tekst

De persoon die je op deze afbeelding ziet is Narcissus, een persoon uit de Griekse mythologie (verhalen over goden). Narcissus was een knappe jongeman die leefde voor de jacht. Velen werden verliefd op hem. Narcissus wilde echter niets van liefde weten en wees iedereen af. Enkel de jacht interesseerde hem.

Elke aanbieder joeg hij op een wrede manier weg. Op een dag was er een maagd die hem tevergeefs probeerde te verleiden. In een gebed aan de goden vroeg ze om Narcissus ook eens te laten voelen hoe het was om iemand lief te hebben die die liefde niet beantwoordt. Zo kwam Narcissus op een dag aan bij een vijver met kristalhelder water. Moe van het jagen besloot Narcissus om daar even tot rust te komen en zijn dorst te lessen met het water. Toen hij zich voorover boog, zag hij zijn eigen weerspiegeling in het wateroppervlak, maar hij dacht dat het een mooie geest was die in de vijver leefde. Zo bleef hij daar zitten, bewonderend starend naar deze verschijning. En hij werd verliefd op zichzelf. Hij bracht zijn lippen naar het water en probeerde de verschijning te kussen, hij stak zijn armen uit om het beeld te omhelzen. Het beeld vluchtte weg, maar toen het water weer kalm was kwam het terug en trok opnieuw zijn aandacht. Hij kon zichzelf er niet toe brengen om van het water weg te kijken, hij dacht niet meer aan eten en drinken, of aan rust. Hij probeerde met het beeld te spreken, maar kreeg geen antwoord.

Hij begon te huilen, maar zijn tranen verstoorden het beeld, waarop hij begon te schreeuwen en vroeg of de verschijning wilde stoppen met hem steeds te verlaten. Zo ging het een hele tijd verder, en Narcissus takelde af. Hij verloor zijn kleur, zijn levenskracht en zijn schoonheid en stierf. Zijn lichaam was later nergens meer te vinden. Het enige wat van hem overbleef was een bloem, geel van binnen en omringd met witte blaadjes: de narcis.

